A°. 1843. N°. 15.

WOENSDAG, 22 FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 18 Februarij 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 16den dezer maand, No. 212, is op het daartoe door denzelven gedaan verzoek, aan den Heer C. J. WOLFF JULIAANS verleend *eervol* ontslag als Burger-Kapitein der divisie *Saramacca*, en in deszelfs plaats als zoodanig aangesteld, de 1ste Luitenant *à la suite* derzelve divisie, W. MAYNARD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 20 Februarij 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. Van ADRIAAN JOHANNES COMVALIUS Az., voor den onder zijne Straatvoogdij staanden Slaaf *Januarij*.
2. Van G. S. DE VEER, voor den Slaaf *Claries*. — En
3. Van THOMAS SMITS VAN DER MEER, voor de Slavin *Bébé* en haar Kind *Thomas*.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om voor zoo veel betreft, de t w e e eerstgenoemden, binnen den tijd van *drie* weken, en wat aangaat den laatsten, binnen den tijd van *acht* dagen en alzoo met dispensatie van den gewonen tijd van aankondiging, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 20 Februarij 1843.

(4897) LEENTJE MOZES DAVID JESSURUN, heeft op heden zoo voor zich als voor hare minderjarige Kinderen: SUSANNA ELISABETH, JOSEPHINA CHARLOTTE, RACHELINA DOROTHEA, DAVID GEORGE en GEORGINA HENRIETTA, aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 21 Februarij 1843.

(6428) CHARLES SPANOGHE, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(1373) Den 30sten Januarij 1843. De Administrateur van Financien, als belast met het Civiel *Bouw-Departement*, aan G. C. VOLKERS voor zijne minderjarige Kinderen, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, N. W. La. A. No. 16 en O. W. La. B. No. 46.

Den 6den Februarij. M. BRAUWN, aan J. ABRAHAMS Sr., van het Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, O. W. La. A. No. 5 en thans 1e. Buitenwijk No. 6*b*.

Den 7den. ALEX. MAC INTOSH qq. den uitlandigen Wm. MAC INTOSH, aan M. BRAUWN, van het Erf en Gebouwen in de Voorstad *Zeelandia*, en grenzende aan de *Mauritius - groote water - eerste Dwarsstraat* en *Nepveugracht*, bekend onder La. A. No. 35, 86, 87, 103 en 104, thans La. A. No. 117.

Den 8sten. EXPLOICTEUR, aan C. A. S. HEIJMAN, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vredestraat*, N. W. La. B. No. 41 en O. W. La. D. No. 640.

Den 16den. S. WITTERING c. s. qq. ANNE MITCHELL geb. SMALL, aan ADAM STEWART, van de helft in de Koffij en Kakao Plantaadje ¼ Lot LL;— *Concordia* en toebehooren, gelegen aan de rivier *Saramacca*.

Den 20sten. H. R. GUMMELS qq. T. L. NEPVEU, aan Mr. PH DE KANTER, van het Huis en Erf. aan de *Keizerstraat*, N. W. La. A. No. 244 en O. W. La B. No. 132.

Paramaribo, den 20 Februarij 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(1421) Ten nutte van belanghebbenden, wordt door den ondergeteekenden, als daartoe door het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, geautoriseerd, bekend gemaakt, dat gedurende het jaar 1842, bij opgemeld Departement zijn geliquideerd de navolgende Boedels, als:

		Saldo in Kas.	
1.	GEORGE BENJAMIN MAYNARD . . .	*f* 473	23⁵.
2.	JACOB DE LEON . .	» 1448	66⁵.
3.	HENDRIK VALANT	» 46	76⁵.
4.	BEREND JANS . .	» 1154	18.
5.	WILLEM BLIEKVELD	» 272	25.
6.	JOHAN FREDRIK SCHWAAN . . .	» 191	49⁵.
7.	CAROLUS MARTINUS ENGERT Dz . .	» 461	05⁵.
8.	THERESIA HENDRIKA STOLKERT .	» 1368	97⁵.
9.	JULIEN JOSEPH JULIEN	» 307	47.
10.	LUCIA van JACOT .	» 46	28.

Wijders dat gedurende hetzelfde tijdvak zijn afgeloopen in eenen staat van *insolventie* de Boedels: ANDREW CHARRURIER, JACOB GOMPERTS, BEBE van BERRANGER, HENRY JACQUES ARBOUS, PIETER VOS, JACOBUS HENDRIK VAN DER KAMP, de geëxisteerd hebbende Firma van KAMPF en VAN DER KAMP, JOHANNES PIETER HENDRIK KENSWIL, GERHARDUS VAN WIJK Jr., ESTHER van HOEUFT en EZECHIEL BAREND.

Paramaribo, den 18 Februarij 1843.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

Paramaribo, den 18 Februarij 1843.

In opvolging van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *veertien* dagen ter Secretarie van het Collegie van Commissarissen voor opgemeld Departement ter *visie* liggen, de Repartitie-rekeningen van de Boedels PIETER GEESKEN, THEODORUS BOSMANS, FRANS FEUCHTER, H. C. ZIETSCH, en DAVID RAPHAëL DE MEZA.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(1399) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Maandag den 27sten dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAPPEN* van den Heer JOHAN WILHELM BECKER en Mejufvrouw AMIMBA van SUCHARD en eenige overgeblevene *GOEDEREN* van den Boedel WORIE van COBA van LABADIE; bestaande in: *LIJFKLEEDEREN, HUISRADEN, een' WAGEN* en *een opgeboeid CORJAAL*, het laatste te zien op den Buitengrond *Oldenburg*, gelegen aan den Weg van *Kwatta*.

Voorts: eene *KLEEDEREN KAST* van den Boedel R. GOLLENSTEDE en een *nieuw* dubb. loops *JAGTGEWEER*; toebehoorende den Boedel W. E. CARRIERE.

Paramaribo, den 21 Februarij 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op M a a n d a g 27sten dezer, des namiddags om 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: CHARLOTTE HAGEDORN, PALEM van HERMANUS van BUTTNER, JELIE JENNES, LOUIS ADOLF THOMAE, SARATJE RUDELSON, van den minderjarigen FRANS van GISTEREN en FRANS NICOLAAS REIJZIGER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 21 Februarij 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6421) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 24sten Februarij 1843, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Sophia* en *Meerja*; aankomende C. F. CAPADOCE (nu Boedel.)

Paramaribo, den 18 Februarij 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(6480) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag, den 24sten Februarij 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Martina*, *Charlotte*, *Wilhelmina*, *Frederik*, *Marius*, *Eduard*, *Henriette*, *Europa*, *François*, *Jan* en *Charles*; aankomende J. J. MUNTZ en nom ux.

De Slaven met namen: *Antje*, *Patientie*; *Selley*, *Clarina*, *Bosie* en *Frederik*, aankomende MARTHA NAARSTIG.

Paramaribo, den 18 Februarij 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

WIJKMEESTERS van Wijk La. E. adverteren, dat zij op 27sten dezer en volgende dagen, de gewone jaarlijksche opneming zullen bewerkstelligen.

Paramaribo, den 22 Februarij 1843.

(6431) *HEDEN MORGEN* ten *half negen* ure, opening der inschrijvingsbilletten op de geannonceerde KOFFIJ, der Plantage *Fredrikslust* ⅔ aandeelen, ter Griffie van het Geregtshof.

(6430) De *VENDU* van WINKELWAREN, GEREEDSCHAPPEN en PLANTAADJE BENOODIGHEDEN zal plaats hebben ten huize van den ondergeteeden op **HEDEN**, des namiddags ten *vier* uren. — Zijnde de GOEDEREN op HEDEN te bezigtigen.

Paramaribo, den 22 Februarij 1843.

S. WITTERING.

(6402) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag e. k., des morgens 9 uren, verkoopen: PROVISIEN en STUKGOEDEREN.

Alsmede:

Een partij *SCHAPEN* en *VARKENS*, en een *RIJPAARD*, voor rekening van den Boedel wijlen den Heer DENEAU.

Voorts:

De Slaven *Frederika*, *Anaatje*, *Johanna*, *Winst*, *Barend*, *Frederica*, *Louisa* en *Maria*.

Mengelingen.

AFGRIJSELIJKE KINDERMOORD.

In het graafschap Wilt in Engeland, twee mijlen van Hangersford, op den straatweg naar Bath, ligt in eenen lagen, eenzamen oord midden in een park, en op een' weigrond, het oude kasteel Little Coat-housse. Eene laan van olmboomen leidt tot dat kasteel, welks bouwmanier den beschouwer de tijden van het vuistregt te binnen brengt. Een ruim voorplein, met hardsteenen geplavijd, maakt den ingang; het daglicht valt door hooge Gothieke vensters naar binnen. Oude, door het roest ingevretene wapens, harnassen, stormhoeden, geweren en kurassen zijn langs de wanden opgehangen; eene groote houten tafel beslaat het voorhuis van het eene einde tot het andere. Het overige huisraad is in dezelfde manier, onder anderen een armstoel, grof gewerkt, met eene hooge leuning en vierkante zitting. Op het voorplein komt men door eene lage deur, die met eenen naar binnen loopende gang in gemeenschap staat. Daar gekomen zijnde, vindt men een' donkeren trap, en wanneer men denzelven opgeklommen is, komt men in de eerste verdieping. Hier gaat men verscheidene kamers door, en komt men vervolgens in eene naauwe galerij, die het gansche achterste gedeelte van het kasteel beslaat, en van welke men het uitzigt in een' woest liggende tuin heeft. De wanden der galerij zijn met portretten in Spaansch kostuum uit de 16de eeuw behangen.

In eene der kamers, die men door moet gaan, eer men in de galerij komt, staat een bed met een blaauw overtrek; welks kleur door langdurigheid van tijd geheel verbleekt is. Onder aan het gordijn ontdekt men een stuk, hetwelk, nadat het er uitgesneden was geworden, weder ingenaaid is. Op deze laatste omstandigheid heeft de volgende geschiedenis betrekking, die onder de regering der koningin Elisabeth voorviel.

In een' donkeren, regenachtigen nacht van November, zat eene oude vroedvrouw in hare hut bij den warmen kagchel, toen plotselijk buiten aan hare deur geklopt werd. Toen zij open deed, zag zij een' man te paard, die haren bijstand voor een' persoon van hoogen rang verzocht. Hij voegde er bij, dat zij zeer grootmoedig voor hare moeite beloond zou worden; doch dat men gewigtige redenen had, om de zaak zoo geheim als mogelijk te houden; weshalve zij hem geblinddoekt moest volgen, en zich door hem bij de genoemde dame laten brengen.

De vroedvrouw was met de zaak eenigzins verlegen, en wist niet aanstonds wat zij doen zou. Doch weldra verdwenen hare zwarigheden door het uitzigt op de beloofde goede belooning, en zij beloofde dat zij mede zou gaan. De man te paard blinddoekte haar, en liet haar achter op het paard zitten. Zij legde zoo eenige mijlen op zeer slechte wegen, en zonder een woord te spreken, af. Eindelijk stegen zij van het paard. Men bragt de vroedvrouw in een huis, dat, naar de tijdruimte te oordeelen, die over het doorgaan der kamers verliep, en naar alles, wat zij hoorde, de eigendom van een rijk, groot heer moest wezen.

Men nam haar den blinddoek van de oogen, en zag midden in eene kamer, waar zich de dame, die men haar beschreven had, gelijk ook een man bevond, die er zeer narsch en stuursch uitzag. De dame beviel van een schoon welgeschapen zoontje. Dadelijk beval de man met het stuursch gezigt aan de vroedvrouw, om hem het kind over te geven, en terwijl hij het haar uit de armen rukte, wierp hij het in een groot vuur, dat in den haard der kamer brandde. Doch het kind was sterk, en terwijl het zich omkeerde, rolde het op den vloer. Nu greep het de barbaar met volle woede, en, doof voor de beden der vroedvrouw en het klagelijk smeeken der moeder, legde hij het op den haard, en bedekte het met gloeijende kolen, tot het dood was.

De vroedvrouw, na de moeder allen bijstand, die in haar vermogen was, verleend te hebben, gaf haar verlangen te kennen, om weder naar huis terug te keeren. De heer, die haar herwaarts gebragt had, verscheen, hij leed haar den blinddoek weder voor de oogen, en nadat hij haar achter op het paard genomen had, reed hij voort. Toen zij weder in hare woning aankwam, betaalde hij haar zeer grootmoedig, en reisde terug.

De gruwelen, die de vroedvrouw met eigen oogen aangezien had, maakten op haar gemoed eenen zoo diepen en blijvenden indruk, dat zij het voornemen opvatte, om van alles, wat zij gezien en gehoord had, eene geregtelijke aangeving te doen. Zij gaf dadelijk twee kenmerken op, door middel van welke men, zoo zij hoopte, het huis weder zou kunnen uitvorschen. Het eerste kenmerk bestond daarin, dat zij in den tijd, gedurende welken zij bij de dame aan het bed zat, uit het gordijn een stuk gesneden en dadelijk weder toegenaaid had. Het tweede kenteeken was het getal der treden van den trap des kasteels, die zij bij het naar beneden gaan geteld had.

De verdenking viel op Darcel, den toenmaligen eigenaar van Littla-Choathousse en der aangrenzende Domeinen. Het kasteel werdt onderzocht, door de vroedvrouw herkend, en Darcel als kindermoorder naar Salisburg gebragt. Het monster ontsnapte door omkooping der regters en ontkwam daardoor de wettige straf; maar eenige maanden daarna viel hij op de jagt van zijn paard en bleef terstond dood. De plaats, waar dit voorviel, heet nog Darcel paal. Het is een weg, die de landlieden, wanneer zij toevallig bij het invallen van den nacht daar over moeten, eene kille huivering aanjaagt.

IETS VOOR ONZEN TIJD.

Het is bekend, dat de Koning van Pruissen, Frederik Wilhelm de 1ste, eene groote neiging tot spaarzaamheid bezat, welke, vooral bij de verspillingen zijns vaders, van gezegende uitwerkselen was voor het Rijk, ofschoon zij dan ook soms in beuzelingen ontaarde. Op zekeren tijd nam hij een besluit, waarbij van al de Traktementen der hofbedienden, en inzonderheid van die der geringsten derzelve, een deel werd ingetrokken, en tevens bepaald, dat die genen hunner welke sedert jaren herwaarts vrij vuur en licht genoten, zich voor het vervolg daarvan voor eigene rekening moesten voorzien. Zoodanige maatregel veroorzaakte natuurlijk eene groote ontsteltenis en neêrslagtigheid onder de ambtenaren. Weinige dagen na de bekendmaking van het noodlottige besluit, trad de Geheimraad Grundling, de gunsteling des Konings, met veel drift in het vertrek van Zijne Majesteit, terwijl deze nog te bed lag. Hij maakte veel geraas en schopte de stoelen van hunne plaats, als of zij hem in den weg stonden. De Koning door dit rumoer ontwaakt, schuift de gordijnen open; en ziende Grundling in eenen kwaden luim het vertrek rondloopen, vroeg hij: »Wat drommel maakt gij voor een alarm?"

De Geheimraad. Daar zijn wel redenen voor, Uwe Majesteit. Men heeft langer niets dan verdriet en ongenoegen.

De Koning. Wat is u dan bejegend? Gij ziet zoo boos als of gij alles zoudt willen aan stukken slaan.

De Geheimraad. Hoe kan men vrolijk zien, wanneer men geene andere dan treurige gezigten om zich heen ziet, en niets dan klagen en jammeren hoort?

De Koning. Wie zijn zij dan die zoo treurig zien en zoo klagen en jammeren?

De Geheimraad. Alle uwe bedienden, Uwe Majesteit! Zij zijn te veel in hunne inkomsten bekort.

De Koning. Laat hen dan vrij morren en zwart zien. Zij bekomen nu nog veel meer dan zij verdienen; want zij lasteren mij achter den rug, en betrachten hunnen pligt slechts ten halve, of wel in het geheel niet.

De Geheimraad. Daarin moet ik Uwe Majesteit gelijk geven. Ik heb daar gisteren nog met een mijner dienstmeiden twist over gehad. Ik beval haar namelijk, de trappen te boenen. En wat doet zij? Ja, zij voldoet wel aan mijn bevel, maar zij boent eerst de onderste trap, daarna de tweede, de derde, vierde, en zoo vervolgens tot aan de bovenste toe; zoo dat zij even spoedig met hare voeten de benedenste trappen bemorst, als zij de bovenste schoon maakt. Zulk werken kan niets helpen. Van boven moet men beginnen, Zijne Majesteit! van boven!

De Koning. Gij hebt gelijk. Ik zal met den Minister van Financien spreken.

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.